

McR, NOS Jazzgeschiedenis 425. De op 13 augustus 1919 blind geboren George Shearing, Engelsman, vestigde zich als pianist in de States, 1947. Van '49 af tot een eind in de jaren vijftig leidde hij een immens populair kwintet dat met een z.g. 'new sound' kwam: piano, vibrafoon en gitaar unisono, bas en drums bijna à la Lennie Tristano: rustig nootjes spelen, zachtjes vegeen. Dave Brubeck semi-cerebraal bezig, Shearing sophisticated entertaining - vla-muziek. Maar ook hij heeft korte tijd overall ter wereld navolgers gehad, dus.... één stukje. Want een blijvertje was ook dit niet.

plaatje 1 George Shearing Quintet: If you were the only girl in the world
2 - 2:51 - MGM SP-1161 (Ayer)

"If you were the only girl in the world", voor MGM in NYC door het George Shearing Quintet, 5 februari 1951. Don Elliott-vibrafoon, Chuck Wayne-gitaar, George Shearing-piano, John Levy-bas, Denzil Best-drums. Shearing, zoals we nu nog steeds kunnen horen en gelukkig dan meestal alleen met bas, is een zeer goede 40-er jaren modernist, de Grootmeester, Art Tatum, die met één oog iets van 20 tot 25 % zicht had, moest soms een trio leiden. Moest, wilde dat - ik weet het niet, sinds Nat King Cole was de piano-gitaar-bas combinatie nogal populair, als laatste bouwde Oscar Peterson er een geduchte reputatie mee. Bas bij Tatum kon nog, maar een gitaar was onzin, zeker iemand als Everett Barksdale die niet in de schaduw kon staan van Oscar Moore of Barney Kessel, respectievelijk van Nat Cole en Oscar Peterson. Dit is van 20 december 1952 "Indiana".

Plaat 2 Art Tatum Trio: Indiana (James Hanley, Walter McDonald)
2/laatst - 3:24 - Capitol T 216

"Back home in Indiana" van James Hanley en ^{uit}Walter McDonald, 1916, voor Capitol in NYC gespeeld door Art Tatum-piano, Everett Barksdale-gitaar en Slam Stewart-bas, 20 december 1952. Nee Tatum kon uit de weg bij een geacheveerde swing-combo zoals de Esquire All Stars, en vooral solo. Zo hoort u hem nu in vijf stukken uit 1949. De eerste drie zijn van 13 juli voor Capitol in LA, met als eerste door mij opzettelijk geselecteerd een blues, omdat Tatum daar zo weinig binding mee had en er hier toch iets heel fraais van maakt. W.C. Handy schreef deze op in 1921: "Aunt Hagar's blues".

- plaat 3 Art Tatum: Aunt Hagar's blues (W.C.Handy)
 1/3 - 2:42 - Capitol 5C052 80800
Idem : Nice work if you can get it (Gershwin)
 1/4 - 2:46 - idem
Idem: Someone to watch over me (Gershwin)
 1/5 - 2:47 - idem

Art Tatum in LA voor Capitol, 13 juli 1949. "Aunt Hagar's blues" van William Christopher Handy, en "Nice work if you can get it" plus "Someone to watch over me", allebei van George Gershwin. Nu twee van 29 september, beide van Richard Rodgers: "My heart stood still" en "You took advantage of me".

- zelfde Art Tatum: My heart stood still (Richard Rodgers)
 2/3 - 3:07 - idem
Idem: You took advantage of me (Richard Rodgers)
 2/4 - 3:12 - idem

Art Tatum: "My heart stood still" en "You took advantage of me". Capitol, Los Angeles, 29 september 1949. Tatum is 47 geworden, hij overleed 5 november 1956 en maakte op 11 september van dat jaar zijn laatste studio-plaat met tenorsaxofonist Ben Webster. Daarvan hoort u in de periode 1953-1958, volgende week als afsluiting van 1948-1953 Ben Webster en Coleman Hawkins. Dit is Ben Webster.

- plaat 4 Ben Webster: Cottontail (Ben Webster)
 1/laatst - 3:21 - Verve 2683 D23

"Cottontail", Ben Webster speelde het op 4 mei 1940 bij Duke Ellington, het is van hem, gemaakt op de accoorden van "I got rhythm", maar staat op naam van Duke Ellington. Deze versie is van 21 mei 1953 voor Clef in NYC, met Oscar Peterson-piano, Barney Kessel-gitaar, Ray Brown-bas en J.C.Heard-drums. Meer uit deze session en live radio met Coleman Hawkins volgende keer. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 425, Mdr.

0 0 0 0 0

NA 126925

28:26

april 24. 11. 88